

32002F0946

L 328/1

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2002.12.5.

A TANÁCS KERETHATÁROZATA

(2002. november 28.)

a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről

(2002/946/IB)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 29. cikkére, 31. cikke e) pontjára és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Francia Köztársaság kezdeményezésére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió egyik célkitűzése az, hogy magas szintű védelmet biztosítson az állampolgárok számára a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben oly módon, hogy közös fellépést dolgoz ki a tagállamok között a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés terén.
- (2) Ennek keretében az illegális bevándorláshoz történő segítségnyújtás leküzdéséhez intézkedéseket kell hozni nemcsak a szigorú értelemben vett jogellenes határátlépéssel összefüggésben, hanem akkor is, ha ennek célja az emberek kizsákmányolására szolgáló hálózatok fenntartása.
- (3) Ebből a célból feltétlenül közelíteni kell a meglévő jogszabályi rendelkezéseket, különösen egyrészt a szóban forgó bűncselekmény és a kivételek eseteinek pontos meghatározását, amely a jogellenes be- és átutazás, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról szóló, 2002. november 28-i 2002/90/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ tárgyát képezi, másrészt pedig a szankciókra, a jogi személyek felelősségére és a joghatóságra vonatkozó minimális szabályokat, amelyek e kerethatározat tárgyát képezik.
- (4) Elsődleges fontossága van továbbá annak is, hogy a lehetséges intézkedéseket ne csak a természetes személyekre

korlátozzák, hanem gondoskodjanak a jogi személyek felelősségével kapcsolatos intézkedésekről is.

- (5) Ez a kerethatározat kiegészíti azokat az egyéb jogi eszközöket, amelyeket az illegális bevándorlás, az illegális foglalkoztatás, az emberkereskedelem és a gyermekek szexuális kizsákmányolása leküzdésének céljából fogadtak el.
- (6) Izlandot és Norvégiát illetően ez a kerethatározat a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és továbbfejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás ⁽⁴⁾ értelmében, amely rendelkezések az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽⁵⁾ 1. cikkének E) pontjában említett területhez tartoznak.
- (7) Az Egyesült Királyság az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányokat az Európai Unió keretei közé beillesztő jegyzőkönyv 5. cikkének megfelelően és a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozat ⁽⁶⁾ 8. cikke (2) bekezdésének megfelelően vesz részt ebben a kerethatározatban.
- (8) Írország az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányokat az Európai Unió keretei közé beillesztő jegyzőkönyv 5. cikkének megfelelően és az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozat ⁽⁷⁾ 6. cikke (2) bekezdésének megfelelően vesz részt ebben a kerethatározatban.

⁽¹⁾ HL C 253., 2000.9. 4., 6. o.

⁽²⁾ HL C 276., 2001.10.1., 244. o.

⁽³⁾ HL L 328., 2002.12.5., 17. o.

⁽⁴⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽⁵⁾ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

⁽⁶⁾ HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

⁽⁷⁾ HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

ELFOGADTA EZT AZ KERETHATÁROZATOT:

1. cikk

Szankciók

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 2002/90/EK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott bűncselekmények hatásos, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek sújthatók, amelyek kiadatást is maguk után vonhatnak.

(2) Az (1) bekezdésben szereplő büntetőjogi szankciókhoz adott esetben a következő intézkedések kapcsolódhatnak:

- a bűncselekmény elkövetéséhez használt közlekedési eszközök elkobzása,
- azon foglalkozásszerűen végzett tevékenység közvetlenül vagy közvetítő útján történő gyakorlásának betiltása, amelynek gyakorlása során a bűncselekmény elkövetődött,
- kitoloncolás.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az anyagi haszonszerzés céljából történő elkövetés esetén az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a vonatkozó mértékig a 2002/90/EK irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott bűncselekmények büntetési tételének felső határa legalább nyolc év szabadságvesztés-büntetés legyen, amennyiben azokat az alábbi körülmények bármelyike között követik el:

- a bűncselekményt a 98/733/IB együttes fellépésben ⁽¹⁾ meghatározott bűnszervezet cselekedeteként követték el,
- a bűncselekményt a sértett életének veszélyeztetésével követték el.

(4) Ha a nemzeti büntetési rendszer koherenciájának megőrzése feltétlenül megköveteli, a (3) bekezdésben meghatározott cselekmények büntetési tételének felső határa legalább hat év szabadságvesztés-büntetés, feltéve hogy ez a hasonló súlyú bűncselekményekre meghatározott maximális büntetési tételek leg súlyosabbjainak egyike.

2. cikk

Jogi személyek felelőssége

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek az 1. cikk (1) bekezdésében említett bűncselekményekért, amelyeket akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:

- a jogi személy képviselőjének joga,
- a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga, vagy

- a jogi személyen belüli ellenőrzés joga.

(2) Az (1) bekezdésben már előírt eseteken túlmenően minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, amennyiben az (1) bekezdésben említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiányossága lehetővé tette, hogy egy neki alárendelt személy az adott jogi személy javára az 1. cikk (1) bekezdésében említett bűncselekményeket elkövesse.

(3) A jogi személynek az (1) és (2) bekezdés alapján fennálló felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárás azon természetes személyek ellen, akik az (1) bekezdésben említett bűncselekményeket tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként követték el.

3. cikk

Jogi személyekkel szemben alkalmazható szankciók

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 2. cikk (1) bekezdése értelmében felelősséggel tartozó jogi személyek hatásos, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyenek sújthatók, amelyek büntetőjogi és nem büntetőjogi jellegű anyagi joghátrányokat és esetleg egyéb szankciókat foglalnak magukban, mint például:

- a) kizárás az állami kedvezményekből és támogatásokból;
- b) valamely gazdasági tevékenység gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- c) bírósági felügyelet alá helyezés;
- d) a jogi személy bíróság általi megszüntetése.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 2. cikk (2) bekezdése értelmében felelősséggel tartozó jogi személyekkel szemben hatásos, arányos és visszatartó erejű joghátrányt lehessen alkalmazni, illetve ilyen intézkedéseket lehessen foganatosítani.

4. cikk

Joghatóság

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megalapítsa joghatóságát az 1. cikk (1) bekezdésében említett bűncselekmények tekintetében, amennyiben azokat

- a) egészben vagy részben saját területén, vagy
- b) állampolgára által, vagy
- c) a saját területén letelepedett jogi személy javára követték el.

(2) Az 5. cikk rendelkezéseire is figyelemmel a tagállamok úgy határozhatnak, hogy

- az (1) bekezdés b) pontjában, illetve
- az (1) bekezdés c) pontjában

⁽¹⁾ HL L 351., 1998.12.29., 1. o.

megállapított joghatósági szabályt nem alkalmazzák, illetve csak meghatározott esetekben vagy meghatározott körülmények között alkalmazzák.

(3) Minden tagállam írásban tájékoztatja a Tanács Főtitkárságát, amennyiben a (2) bekezdés alkalmazása mellett határoz, és adott esetben megadja azokat a meghatározott körülményeket vagy feltételeket, amelyek között határozatát alkalmazni kell.

5. cikk

Kiadatás és büntetőeljárás

(1) a) Minden tagállam, amely nemzeti joga értelmében nem adja ki saját állampolgárait, megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megalapítsa joghatóságát az 1. cikk (1) bekezdésében említett bűncselekmények tekintetében, amennyiben ezeket a bűncselekményeket saját állampolgárai követték el a területén kívül.

b) Minden tagállam, amennyiben állampolgárát egy másik tagállamban azzal gyanúsítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett bűncselekményt követett el, és kizárólag állampolgárságára tekintettel nem adja ki az adott személyt ennek a másik tagállamnak, az ügyet illetékes hatóságai elé terjeszti, hogy azok adott esetben büntetőeljárást indítsanak. A büntetőeljárás lefolytatásának lehetővé tétele érdekében a bűncselekménnyel kapcsolatos iratokat, információkat és tárgyi bizonyítékokat az 1957. december 13-i európai kiadatási egyezmény 6. cikkének (2) bekezdésében rögzített eljárásnak megfelelően kell átadni. A megkereső tagállamot tájékoztatni kell az büntetőeljárás megindításáról és annak eredményéről.

(2) E cikk alkalmazásában egy tagállam „állampolgára” az adott állam által az európai kiadatási egyezmény 6. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja értelmében tett esetleges nyilatkozatnak megfelelően értelmezendő, amelyet adott esetben az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló egyezményhez tett nyilatkozatok ⁽¹⁾ módosítanak.

6. cikk

Nemzetközi menekültjog

Ezt a kerethatározatot annak a védelemnek a sérelme nélkül kell alkalmazni, amelyet menekültek és menedékkérők részére kell nyújtani a nemzetközi menekültjognak és az emberi jogokkal kapcsolatos egyéb nemzetközi jogi okmányoknak megfelelően, különösen azon nemzetközi kötelezettségek betartásának sérelme nélkül, amelyeket a tagállamok az 1967. évi New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek jogállásáról szóló, 1951. évi egyezmény 31. és 33. cikkének megfelelően vállaltak.

7. cikk

Információk átadása a tagállamok között

(1) Amennyiben egy tagállam az 1. cikk (1) bekezdésében említett olyan bűncselekményekről értesül, amelyek egy másik tag-

állam külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló jogszabályaiba ütköznek, az említett tagállam erről megfelelően tájékoztatja ez utóbbi tagállamot.

(2) Az a tagállam, amely egy másik tagállamtól a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló saját jogszabályainak megsértése miatt az 1. cikk (1) bekezdésében említett bűncselekmények alapján büntetőeljárás megindítását kéri, hivatalos jelentés vagy az illetékes hatóságoktól beszerzett tanúsítvány útján köteles pontosan meghatározni saját jogszabályainak azon rendelkezéseit, amelyeket megsértettek.

8. cikk

Területi alkalmazás

Ezt a kerethatározatot Gibraltárra is alkalmazni kell.

9. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e kerethatározat rendelkezéseinek 2004. december 5. előtt megfeleljenek.

(2) Ugyanezen időpontig a tagállamok továbbítják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból fakadó kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik. A Bizottság által ezen információk felhasználásával készített jelentés alapján a Tanács 2005. június 5-ig megvizsgálja, hogy a tagállamok mennyiben felelnek meg e kerethatározat rendelkezéseinek.

10. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1990. évi Schengeni Egyezmény 27. cikkének (2) és (3) bekezdését 2004. december 5-én hatályát veszti. Amennyiben egy tagállam ezt a kerethatározatot a 9. cikk (1) bekezdésének megfelelően az említett időpont előtt hajtja végre, az említett rendelkezés az adott tagállam esetében a végrehajtás napjától kezdődően hatályát veszti.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2002. november 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

B. HAARDER

(1) HL C 313., 1996.10.23., 12. o.